

DECIZIA nr. 598/28.12.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XSRL, inregistrata la
Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 2 cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC XSRL**, cu sediul in Bucuresti, sos. X sector 2 si domiciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedura la Cabinet x cu sediul in Bucuresti, x, sector 3.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la x si inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-a stabilit obligatia de plata in suma totala de x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, TVA si contributiei de asigurari sociale datorate de angajator, comunicata la x.2012.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC XSRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x, **SC XSRL** contestă Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisă de organele fiscale ale Administratiei Finantelor Publice sector 2, sustinand ca este nelegala din următoarele motive:

In data de 01.04.2011 a fost efectuata o inspectie fiscala pentru perioada 01.05.2005-30.09.2010, intocmindu-se un raport de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere nr. X, impotriva careia societatea a formulat contestatie, solicitand revocarea in parte a raportului de inspectie fiscala si a deciziei nr. X.

De asemenea, contestatara a solicitat instantei de judecata suspendarea efectelor Deciziei de impunere nr. X pana la solutionarea definitiva si irevocabila a contestatiei.

Prin sentinta civila nr.x pronuntata de Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal pronuntata in dosarul nr.x s-a dispus suspendarea tuturor actelor administrative sus-mentionate si care au stat la baza emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

Aceasta precizeaza ca obligatiile aferente declaratiilor lunare au fost achitate odata cu depunerea acestora.

Contestatara arata ca intrucat actele administrative ce servesc drept temei deciziei contestate au fost contestate, fiind in prezent suspendate, nu exista temei legal in sensul perceperii de penalitati si dobanzi de intarziere stabilite in temeiul acestor acte administrative suspendate de instanta si care nu puteau produce efecte.

Pe de alta parte, deciziile si declaratiile in legatura cu care s-a emis actul atacat vizeaza contributiile lunare platite si care nu pot genera penalitati/dobanzi.

Actele care au stat la baza emiterii deciziei atacate sunt suspendate, neputand produce efecte.

Fata de cele prezentate, contestatara apreciaza ca orice act de executare silita inceput dupa data cand instanta a dispus suspendarea efectelor actelor administrative fiscale si/sau emiterea oricaror decizii de accesorii este si ramane ilegala.

In sustinere, contestatara arata ca anexeaza in copie documentele justificative care atesta plata obligatiilor bugetare de natura celor mentionate in actul contestat.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au stabilita in sarcina contestatarii dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit TVA si contributiei de asigurari sociale datorate de angajator in suma totala de x lei, calculate pe perioada 25.01.2012 -30.09.2012.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza obligatiile de plata accesorii in suma de x lei, in conditiile in care pe de o parte suspendarea executarii actului administrativ fiscal, respectiv a deciziei de impunere nr. X, a incetat anterior datei de emitere a deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, iar pe de alta parte debitele care au generat calculul accesoriiilor nu au fost achitate integral si la termen.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare de plata pe perioada 01.01.2006-31.03.2011 la impozitul pe profit, impozitul dividende persoane fizice si TVA.

Impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.X, contribuabila a formulat contestatie, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x, fiind solutionata prin decizia nr. x.2011 in sensul respingerii acesteia ca neintemeiata.

Societatea a formulat actiune in contencios administrativ ce a facut obiectul dosarului nr.x/CA/2011 la Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal prin care a solicitat suspendarea efectelor deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X si a actelor subsecvente: raportul de inspectie fiscala nr.X, decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.x, dispozitia nr.x privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala si respectiv a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr.x.

Prin sentinta civila nr.x, Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nr. x a dispus suspendarea pana la pronuntarea instantei de fond a urmatoarelor patru acte administrative: decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X, raportul de inspectie fiscala nr.X, decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.x si respectiv dispozitia nr.x privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala.

De asemenea, din informatiile detaliate existente pe site-ul Tribunalului Bucuresti rezulta ca la data de **11.11.2011** a fost inregistrat la Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal dosarul nr.x/3/2011 privind pe **SC XSRL**, in contradictoriu cu Administratia Finantelor Publice sector 2, avand ca obiect anularea Deciziei de impunere

privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X, anulara Raportului de inspectie fiscala nr.X si anulara Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.x.

Prin sentinta din 04.12.2012 Tribunalului Bucuresti - Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal a respins contestatia formulata de societate ca neintemeiata.

Din anexa la decizia nr. x, rezulta ca **SC XSRL** nu a achitat la scadenta obligatiile de plata reprezentand:

- impozit pe veniturile din salarii declarate de societate prin declaratia 112 pentru lunile decembrie 2011 – august 2012;

-impozit pe profit in suma de x lei stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X;

- TVA declarata prin decontul "300" pentru luna iunie 2012;

- contributia de asigurari sociale datorata de angajator declarata de societate prin declaratia 112 pentru luna mai 2012,

motiv pentru care organele fiscale au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-a stabilit obligatia de plata in suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit , TVA si contributiei de asigurari sociale datorate de angajator.

In drept, art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

"Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, dupa sesizarea, în conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pâna la pronuntarea instantei de fond.

În cazul în care persoana vatamata nu introduce actiunea în anulara actului în termen de 60 de zile, suspendarea înceteaza de drept si fara nicio formalitate.

(...)

(4) Hotarârea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacata cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(...)

7) Suspendarea executarii actului administrativ are ca efect încetarea oricarei forme de executare, pâna la expirarea duratei suspendarii."

Din interpretarea textelor legale, rezulta ca in cazul in care persoana vatamata care nu introduce actiunea in anulara actului in termen de 60 de zile, suspendarea inceteaza de drept si fara nicio formalitate.

Dupa cum reiese din formularea legii, termenul in discutie se calculeaza din momentul aditerii cererii de suspendare de catre instanta de judecata. Depasirea acestui termen echivaleaza cu incetarea de drept a efectelor suspendarii.

Asadar, incetarea suspendarii efectelor unui act administrativ intervine *ope legis* si fara a fi necesara o constatare expresa din partea vreunei instante de judecata.

Prin urmare, momentul aditerii cererii de suspendare a efectelor actului administrative, in prezenta speta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X este data de **09.08.2011**, respectiv data pronuntarii sentintei civile nr.x in dosarul nr. x/2011, de catre Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal.

Avand in vedere ca la data de **11.11.2011**, societatea contestatara a inregistrat pe rolul Tribunalului Bucuresti dosarul nr.x3CA/2011 avand ca obiect anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X se

constata ca aceasta nu a intrunit cerinta impusa de art.14 alin.(1) teza finala din Legea nr.554/2004, astfel incat suspendarea a incetat de drept anterior emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

Fata de cele prezentate nu poate fi retinuta pretentia acesteia potrivit careia orice act de executare silita inceput dupa data cand instanta a dispus suspendarea efectelor actelor administrative fiscale si/sau emiterea oricaror decizii de accesorii este si ramane ilegala.

Efectul incetarii suspendarii efectului actului administrativ fiscal consta in aceea ca autoritatea fiscala este in drept sa solicite plata accesoriilor.

In speta devin incidente si prevederile art.119 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, asa cum a fost modificata prin Ordonanta de urgenta nr.88/2010 începând cu 01.10.2010:

“Art.119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.”

“Art.120- (1) Dobanzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusive”.

(...)

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

In ceea ce priveste calculul penalitatilor de intarziere, art. 120¹ din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, introdus prin punctul 11. din Ordonanța de urgență nr.39/2010 începând cu 01.07.2010 prevede:

“Art.120¹- (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

*b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de **5%** din obligațiile fiscale principale stinse;*

*c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de **15%** din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.*

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Fata de prevederile legale invocate se retine ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala, dobanzile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv, iar începând cu 25.01.2012, datoreaza pentru obligatiile fiscale neachitate si penalitati de intarziere.

Afirmatia contribuabilei precum ca „*anexeaza in copie documentele justificative care atesta plata obligatiilor bugetare de natura celor mentionate in actul contestat*”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat prin adresa nr. x/14.12.2012, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x/17.12.2012, Administratia Fonantelor Publice sector 2 precizeaza ce **“societatea nu a atasat documente justificative care atesta plata obligatiilor bugetare”**.

Astfel, argumentul contestatarei potrivit caruia obligatiile aferente declaratiilor lunare au fost achitate odata cu depunerea acestora nu are nicio relevanta, intrucat platile efectuate de aceasta nu pot stinge anumite obligatii pe care le doreste societatea, platile nefiind dedicate, deoarece platile in contul unic se depersonalizeaza, iar distribuirea se face potrivit unei metodologii aprobate prin Ordinul presedintelui ANAF nr. 1314/2007.

Nici argumentul societatii potrivit caruia nu exista temei legal in sensul perceperii accesoriilor aferente impozitului pe venituri din salarii, a impozitului pe profit si TVA in baza deciziei nr.X ce a fost suspendata de instanta, nemaiputand produce efecte, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care societatea contestatara nu si-a exercitat dreptul de a formula cererea de anulare a acestei decizii in termenul de 60 de zile din momentul admitterii cererii de suspendare de care instanta de judecata, iar in conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare, a incetat suspendarea efectului actului administrativ fiscal.

In ceea ce priveste dobanzile si penalitatile de intarziere, calcularea acestora reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatarei s-au retinut obligatii de plata suplimentare de plata prin decizia nr.X ce nu au fost achitate, precum si debite stabilite chiar de aceasta prin declaratii fiscale si neachitate la data scadenta, conform prevederilor legale sus mentionate aceasta datoreaza si dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru neplata in termen a sumelor datorate.

Mai mult, prin sentinta din x.12.2012 Tribunalului Bucuresti - Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal a respins contestatia formulata de societate impotriva deciziei nr.X ca neintemeiata.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

Avand in vedere faptul ca prin contestatie contestatara nu indica si nu depune probe din care sa rezulte o alta baza asupra careia se calculeaza accesoriile, decat cea asupra careia au fost calculate, nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, aceasta se va respinge ca neintemeiata.

Drept urmare, contestatia contribuabilei impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x se va respinge ca neintemeiata pentru suma de **x lei**, cu titlu de accesorii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119 alin.(1), art.120, art. 120¹ si art.216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

D E C I D E

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC XSRL** pentru suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe salarii, impozitului pe profit, TVA si contributiilor de asigurari sociale datorate de angajator, stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, emisa de catre Administratia Finantelor Publice sector 2.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.